

גנזי המלך

ארבע כנסות

קובץ שבועי בעניני יהדות מהוצאת

43

להזמנת עלונים ולפרסום טל: 03-6762226 מופץ בכל הארץ ב-90,000 עותקים

"תועבת ה' כל גבה לב"

האדם חייב לפייס את חברו אלא שהגאווה אינה מאפשרת לו. דברים מתוך הרצאה של הרב אמנון יצחק.

מלמדת אותנו על דינו של בן סורר ומורה, שאיננו שומע בקול אביו ובקול אמו. הוריו מביאים אותו לבית דין ומוציאים אותו להורג. למה שימסרוהו הוריו דוקא? משום שמוטב שימות זכאי ולא ימות חייב. כל זה מדובר לפני גיל 13 כשהוא עוד לא חייב אפילו במצוות, מה זה בן סורר ומורה? אחד שאוכל טרטימר בשר ושותה חצי לוג יין, כמות אדירה. גרגרן. וכשחסרה לו תאותו גונב מאביו. אביו הולך לישון והוא פותח את הארנק וגונב את כספו. מחר, אם לא ימצא כדי ספוקו יגנוב את הבריות, למחר אם לא ימצא, יהרוג אנשים. אמרה התורה מוטב ימות זכאי, לפני שיגיע לגיל 13 והוא זכאי ואל ימות אח"כ חייב ומהיכן זה מתחיל? מזה שאיננו שומע בקול אביו ובקול אמו.

היו צריכים להגיד איננו שומע בקול אביו ואמו. למה נאמר בקול ובקול? משום שכאן מתחילה הבעיה. אם יש שני קולות בבית, הקול של אביו אומר משהו אחר והקול של אמו אומר משהו אחר, למי ישמע הילד? אם ההורים עובדים בתיאום ומחליטים מה הקו בבית ואחד תומך את השני, הילד יתחנך. אבל אם לא - הוא

יהיה בן סורר ומורה.

חיבים ללמוד ספרי מוסר. אנחנו הולכים עקום ולא יודעים ואחרי מאה עשרים שנה זה יגיע וה' ירחם מה יהיה באחריתנו.

מעשה באחד עצבני, מאד מאד עצבני, עשרות פעמים ביום היה מתעצבן וצועק צעקות, שירחם ה'. יום אחד אביו אמר לו: יש לי תרופה בשבילך! אתה רואה בחצר את הדלת של המחסן? קבל על עצמך שבכל פעם שאתה כועס, אתה מיד רץ לדלת, לוקח פטיש ומסמר ודופק את המסמר בדלת. שוב כועס - לוקח

כשכולם עוברים והוא מברך אותם, החזיק אותו בחיים, אבל אם אין אבן, בשביל מה לחיות? מת!

אנחנו לא מבינים את כח המידות של האדם, אדם הינו מערבולת של מידות, שהוא רואה אותם בעצמו, כפלט. יש מישהו מאתנו שלא חושב שהוא פלט ושכולם צריכים להתאפס לפיו? תמיד חושבים שזה הנכון! ככה הדרך! אתה לא מבין כלום! על מה אתה מדבר? אל תתערב כלל! אבל הוא, פלט. רק הוא יודע מה נכון, מה צריך וכיצד לעשות וכולם

בספר קב הישר מביא: איתא בספר גבעת המורה "מעשה בחסיד אחד שהלך בדרך ונזדמן שהלך עמו אליהו הנביא ז"ל ופגעו בנבלה אחד מושלכה בדרך, והיתה הנבלה מוסרחת סרחון גדול עד שהנביא החסיד ידו לחוטמו מפני הסרחון ואליהו הנביא הלך קרוב להנבלה ולא חש כלל, עד דהוי אזלו פגע בהם אדם אחד מרחוק שהלך לקראתו והליכתו היה בגאווה והיה מתפאר ומתיהר ולמרחוק שם אליהו הנביא את ידו לחוטמו ושאל אותו החסיד: 'מדוע לא שם ארוני את ידו על חוטמו אצל הנבילה?', והשיב לו אליהו הנביא: 'זה מסריח יותר מהנבילה, כי נבילה, כיון שאדם נוגע בה, הוא טמא עד הערב, אבל הנוגע בזה האדם, מקבל ממנו טומאה חמורה, עכ"ל.

"תועבת ה' כל גבה לב" ה' מתעב אדם שיש לו גבהות בלב. לא שויצר ולא טווס, אדם שיש לו רק גאווה בלב. הוא הולך ולא מסתכל על אף אחד, מעמיד פניו ביישן וענו. הולך במהירות, כביכול, שלא יראו אותו. אבל ה' יודע שבלבו הוא בעל גאווה ומתעב אותו.

מעשה בצדיק גדול, זקן בן

תשעים. אחרי התפילה נשאר מעוטף בטלית ומעוטר בתפיליו. בפתח בית הכנסת היתה אבן גדולה והוא היה יוצא ויושב עליה וכולם עוברים לפניו והוא מברכם. איוו מסירות נפש. כולם מתפעלים שבגילו הוא מטריח את עצמו לשבת ולברך את הקהל במקום ללכת לאכול מיד אחרי התפילה ולשתות משהו. איזה צדיק, כולם מדברים בשבחו. עד שבא אחד החכמים ואמר: אתם רוצים לראות עד כמה הוא צדיק? מחר תסירו את האבן מן הכניסה. לקחו את האבן. למחרת יצא הזקן וראה שאין אבן, נפל ומת. נתפלאו העם ושאלו: מה פשר הדבר? אמר החכם, האבן החזיקה אותו בחיים, הכבוד שקבל

רחוקים מאלה.

רק מי שלומד ספרי מוסר תדיר, יכול לראות עד כמה הוא עקום, אין עקום יותר ממנו, עקום, שזה פחד פחדים.

בואו ונתבונן, מי יותר רחמן, אבא או אמא? על אבא כתוב "כרחם אב על בנים", לא כתוב כרחם אם על בנים. אלא להפך, כתוב "ידי נשים רחמניות בשלו ילדיהן" אבל איך אנחנו רואים במציאות? אנחנו רואים שהאמא מרחמת יותר. האמא באמת אוהבת יותר, אבל את עצמה. היא לא יכולה לראות את הילד שלה סובל. אבל הרחמים הם יותר על עצמה ופחות עליו.

אך פרשה מזעזעת הכתובה בתורה,

דף חדש

מצוה גוררת מצוה

האדמו"ר מגור זצ"ל אמר לרבי מאיר שפירא מלובלין כי אינו מקנא במצוה שתיקן את הדף היומי, אלא במצוה שלפניה שהרי מצוה גוררת מצוה. דברי מאורי עולם בזכות למוד הדף היומי לקראת פתיחת המחזור החדש

יראה שלא ילך בטל ומבוטל מהתורה מהנהגותיו של רבי אשר מסטולין

מודעה רבה לאורייתא, להתודע ולהגלות לכל אחד ואחד, הן חסידים, הן בעלי בתים, הן בעלי אומנות, מי שיועד ספר כל אחד לפי ערכו וממונו ועסקיו, יראה שלא ילך בטל ומבוטל מהתורה, אלא יקבע שעורים של תורה, היינו מי שעוסק במקום וממכר ובאומנות כמאמר: 'נשאת ונתת באמונה קבעת עתים לתורה' וכל מי שאינו בעל עסק עליו נאמר: 'הגית בו יומם וליילה', חוץ ממה שצריך לאכילה ולשתיה ולשינה, כי זה קיום התורה.

חלילה לחסר חלק מתורת חיים

שו"ת "שבט הלוי" לרה"ג שמואל הלוי וואזנר

אשר שאל כבודו בענין למוד מסכת מועד קטן ובפרט בסדר 'דף היומי'. אין לי להוסיף על מה שהעתיק כבודו בקצור והעיקר מה שכתב בספר חסידים (סי' רס"א) דלא רק שאינו מזיק, אלא מצוה גמורה היא, אלא שיש להתפלל לפני זה, שלא יגרום שום דבר רע. ואין היא וכיו"ב ח"ו גורם נזק, אלא דבורי בני האדם כאשר רמוז שם, אבל דברי התורה עצמם, הם דברי אלקים חיים וגורמים אריכות ימים, אלא שאין רגילים לקבוע ישיבה על זה, אבל מצוה כלמוד הש"ס על הסדר, בין ביחוד ובין ברבים, כדף היומי, חלילה לחסר חלק מתורת חיים.

במה זכה הגאון ר' מאיר שפירא זצ"ל?

שאלה: במה זכה הגאון ר' מאיר שפירא זצ"ל לזכות הרבים, שלא היה כדוגמתו כלמוד הדף היומי. תשובה: היתה לו שאיפה כל ימיו לרומם קרן התורה וקרן ישראל והיה מנהיג ותלמיד חכם עצום גדול בתורה ויראה ואוהב ישראל ממדרגה ראשונה ובודאי היה זה תפקיד נשמתו הטהורה

שכרן של מצות

שכר מצוה משולם בעולם הבא, לפי נדיבות הלב למצוה

כמשנה במסכת אבות (ב', א') אומרת: 'רבי אומר: ..והווי זהיר במצוה קלה כבחמורה, שאין אתה יודע מתן שכרן של מצות והווי מחשב הפסד מצוה כנגד שכרה'. אך אם לא יודעים מתן שכרן של מצות, היאך ניתן לחשב? אומר ה"פנים יפות": על כרחך, שלא ידוע מתן שכרן של מצות, כי אין לנו את הקריטריונים לדעת איו מצוה יותר

המשנה במסכת אבות (ב', א') אומרת: 'רבי אומר: ..והווי זהיר במצוה קלה כבחמורה, שאין אתה יודע מתן שכרן של מצות והווי מחשב הפסד מצוה כנגד שכרה'. אך אם לא יודעים מתן שכרן של מצות, היאך ניתן לחשב? אומר ה"פנים יפות": על כרחך, שלא ידוע מתן שכרן של מצות, כי אין לנו את הקריטריונים לדעת איו מצוה יותר

חמורה, אבל 'הוי מחשב הפסד מצוה כנגד שכרה' - שכר מצוה ניתן בעולם הבא, לפי נדיבות הלב שלך למצוה! אם אתה עושה את המצוה בכל הלב, ברור שיש לזה שכר גדול מאד ולכן אפשר לחשב הפסד מצוה כנגד שכרה. שואל הגרא"מ שך זצ"ל: התורה אומרת שמגיעה לגנב הנחה, כי הוא התבייש על שנשא את הכסף על הכתפיים. ולמה הוא התבייש? האם הכבוד של יהודי שוה רק

מעשי גדולים

כבוד מלכים לכל אורח

מעשה באורח שרבי איסר זלמן מלצר זצ"ל חשבו לרב מבריסק

ולחלוק לו כבוד מלכים, האם עלי לחדול מן הכונה הטהורה, לקיים מצות הכנסת אורחים בכל ההידורים, לאחר שנתבררה הטעות? האם עלי להפסיד את המעשה הטוב והראוי אך ורק משום שהאורח הינו יהודי פשוט?! זאת ועוד, מי יאמר שהוא אכן אדם פשוט, האם יודעים אנו להעריך כדבעי אדם מישראל? לבסוף הפטיר ואמר: "אם קצבו משמים ליהודי זה כבוד במדה גדושה כמו שמגיע לרב מבריסק, הרי בהכרח שסוף הכבוד הזה לבוא אליי".

לנסוע בקרוב לחוץ לארץ, כדי להשיג כספים להשיא את בתי. תיכף ומיד, בכל יראת הכבוד נטל ר' איסר זלמן גליון ניר ועט וערך מכתב חם ונלהב למען האיש. כאשר עזב היהודי את הבית, עמד ר' איסר זלמן ללוותו וירד עמו את כל מדרגות ביתו, עד לרחוב. כשחזר שאלוהו בני ביתו ותלמידיו בתמיהה: "וכל כך למה?" השיב ר' איסר זלמן: באמת מצות הכנסת אורחים מצוה גדולה היא. מצות כיבוד אדם מישראל יקרה וחשובה עד מאד, עד שמן הצדק היה להתנהג עם כל אדם מישראל, יהיה מי שיהיה, כמו עם תלמיד חכם מופלג. כדרך שכיבד אברהם אבינו את אורחיו המלאכים, בעת שחשבם לערכים. אלא מאי, המשיך ר' איסר זלמן ואמר, בעונותינו הרבים נעשו המצות מזולזלות בעינינו ומתוך כך באים אנו לידי אפליה בין יהודי אחד למשנהו. אולם עכשיו כאשר סבבה ההשגחה העליונה והתכונתי לקבל את פני גאון הדור

תלמידים שהו בבית רבי איסר זלמן מלצר. הסתכל אחד מהם מהחלון ונדמה היה לו כי הרב מבריסק עולה במדרגות הבית. הזדרז התלמיד והכריז "רבינו הרב מבריסק, עולה עתה לבית!" מיד נחפו ר' איסר זלמן, לבש לכבוד האורח את מעיל השבת שלו ויצא במרוצה אל המדרגות כדי להקביל את פניו. עד מהרה הוברר כי נפלה טעות והאיש הוא אדם פשוט, שבמראהו החצוני דמה לרב מבריסק. אולם התלהבותו של ר' איסר זלמן לא פגה וגם לא חלפה יראת הכבוד לכבוד האורח הגדול. הוא המשיך להתנהג כאילו הרב מבריסק, הוא אורחו. הכניסו בכבוד גדול לביתו, הושיבו בראש השלחן ושאל ממנו ברגשי הכנעה וכבוד: "כמה אוכל לכבד את האורח החשוב? אולי יטול ידיו לסעודה? ואם לאו באיזו שתי נכבדו?" האורח נדהם והתנצל: "חלילה לו לרבנו לטרוח בשבילי, כל מטרת בקורי היא לבקש המלצה מאת מעלת כבוד תורתו, מאחר שעומד אני

תפילה

"יהי כבוד ה' לעולם"

כמה סגולות ומעלות חשובות המיוחסות לפרק אחד מפסוקי דזמרה

כענין שכתוב ואתה הוא ושנותיך לא יתמו. **"די ימלוך"** כתוב במשנה ברורה (סימן נ"א) שנכון בשבת לעמוד בזמן שאומרים הפסוק ד' מלך.

מפורזים בתהילים ואולם גם בתהלים זה בא לפי הסדר הנ"ל, בתחילה הוה - מלך ואח"כ עבר - מלך ואח"כ עתיד - ימלוך, כי בפרק י' בתהלים כתוב ד' מלך עולם ועד וגו' וכן במזמור העשרים שהוא עשירי לעשירי, תמצאנו בלשון הוה - ד'

הרב יוסף ירושלמי מיוחד לגנזי המלך

"יהי כבוד" הבית יוסף (או"ח סי' נ"א) בשם אורחות חיים כותב: שבפרק "יהי כבוד" שאומרים בפסוקי דזמרה, מוזכרים עשרים ואחת אזכרות (שם ה') כנגד עשרים ואחד פסוקים שבפרק "אשרי". ומוסיף הלבוש שכולם הם פסוקי שבח המהוים כעין הקדמה למזמור "אשרי". וצריך להכניס לחשבון של האזכרות את ראשי התיבות של "ישמחו השמים ותגל הארץ", שהם שם הוי' וכן כי "יעקב בחר לו קה".

ובספר יסוד ושרש העבודה מביא בשם האר"י הקדוש שהארץ בגודל מעלת י"ח הפסוקים המוזכרים במזמור "יהי כבוד".

"ישמח די במעשיו"

כתב הרמח"ל אימתי "ישמח די" במעשיו", כשמתגלה התורה למטה, אז יש שמחה למעלה.

"די מלך די מלך די ימלוך לעולם ועדי" כתב רבינו בחיי (פרשת נשא) ידעת, כי אינו פסוק אחד כי אם פסוקים

"די ימלוך לעולם ועדי" כתב בעל הטורים (פרשת בשלח) הטעם שבשירת הים אומרים תחילה ד' ימלוך לעולם ועד, כלומר תיבת ד' לפני תיבת ימלוך ואילו דוד המלך ע"ה בתהלים אמר "ימלוך ד' לעולם אלקיך ציון", הזכיר קודם את המלוכה, משום שבפסוק הקודם לכך בתהילים כתוב "ודרך רשעים יעות" ולא רצה דוד להסמיק את שם ד' לרשעים.

"רבות מחשבות בלב איש"

ונצת ד' היא תקום

כתב השל"ה הק': בכלל דביקות האמונה, שיאמר על כל פעולה שרוצה לעשות, אפילו לזמן קרוב, אעשה זה וזה 'אם ירצה השם'. וסימנך "עצת ה' היא תקום" היא ראשי תיבות 'אם ירצה השם' - ואז תקום. ■

פרשת משפטים

"מדבר שקר תרחק"

השקר מרחיק את האדם מהבורא

הרה"ג שלמה ליונשטיין
מיוחד לגנזי המלך

"...רק שכתו יתן נרפא ירפא" (שמות כ"א, י"ט)

כשהיה הרב מאיר שפירא מלובלין בארה"ב, הוא התקשר לאחד הגבירים ושאל אם אותו גביר יכול לבא אל הרב למלון. הגביר התנצל שכרגע תקפה אותו מחלת השפעת והוא אינו יכול לצאת מביתו. החליט הרב לערוך בקור-חולים אצל הגביר. כשפתח הגביר את הדלת לקול הנקישות, הוא עמד במלוא הדרו, בריא ושלם...

אמר לו הרב מאיר שפירא: "עתה תצטרך לשלם פעמיים! פעם אחת תרומה לשיבה, מה שהיתה כוונתי בתחילה ופעם נוספת דמי ריפוי. היכן היית מוצא רופא שירפא אותך כל כך מהר?"

[Redacted]

"כונה תחת כונה פצע תחת פצע..." (שמות כ"א, כ"ה)

אחד מגדולי ישראל היה שקוע בשבת עמוק בלימוד. שכח ששבת, והלך עם המנורה בידו מספר צעדים. ככפרה על שחילל שבת בשוגג, צם וסיגף עצמו. והנה, באחת הפעמים שנכנס למקוה לטבול, אדם אחר שחש שהמים לא מספיק חמים, שפך דוד מים רותחים למקוה וכמובן, על גופו של אותו גדול בישראל. לאחר שהתעורר מעלפונו שמעו אותו אומר 'אש תחת אש'...

ועל זה נאמר: "אכתו חטאו ואינם, ואנחנו עונתינו סבלנו" (איכה ה', ז'), שהם רק חטאו בשוגג "ואינם", מיד צמו והרגישו חרטה גדולה..., ואילו אנחנו: "עונתינו סבלנו", עוון הוא מזיד, ואנו יכולים לסבול ול'חיות' עם זה...

[Redacted]

"כי יגנב איש שור או שה... חמשה בקר ישלם תחת השור וארבע צאן תחת השה" (שמות כ"א, ל"ז)

למה משלם חמשה בקר, תחת השור וארבע תחת השה?

בפרשת וישלח כתוב, שיעקב שלח אל עשו, מלאכים וגם מתנות: "פרות ארבעים ופרים עשרה". כלומר פר מוליד ארבע פרות; "עיוזים מאתים ותישים עשרים", ומכאן שכל תיש מוליד עשרה.

יוצא שאדם הגונב שור, גונב לבעלים שור ועוד ארבע פרות שאותן השור היה מוליד, לכן ישלם חמישה.

לגבי הכבשים, היה צריך לשלם קנס של עשרה כבשים, ובסה"כ אחד עשר כבשים. ולמה משלם רק ארבעה? ניכר לו שבע עקב הביזיונות שהיו מנת חלקו בעת שסחב את הכבש על כתפיו. כך מסביר ה"כלי יקר".

מוסיף רבינו יוסף חיים זצ"ל באדרת אליהו: עתה יובן הפסוק: "תבוא לפניה אנקת אסיר... והשב לשכנינו שבעתים אל חיקם חרפתם אשר חרפוה... ואנחנו עמך נצאן מרעיתך נודה לך לעולם..." (תהילים ע"ט, י"א - יג)

עם ישראל נקרא שה (במ"ד ד, ה). כשלקחו אותנו הגוים לגלות, האם הם סחבו אותנו על הכתפים? ודאי שלא ומכאן שאין לעשות להם הנחה של שבעה חלקים, מה עוד, שהם התגאו וחרפו מערכות אלקים חיים. לכן, "והשב לשכנינו שבעתים אל חיקם".

[Redacted]

"כי יתן איש אל רעהו פסח או כלים לשמור וגנב מבית האישי... ונקרב בעל הבית... אם לא שלח ידו במלאכת רעהו" (שמות כ"ב, ו' - ז')

מסביר המאמר מרדכי: מה היה התרחיש? אדם רצה לצאת לחו"ל והפקיד

שהלולב דומה לחרב. מוסיפה הגמרא ואומרת: שלא לעשות כן, כדי שהשטן לא 'סמך' את האדם ויקח אותו בתור 'פרויקט אישי', אלא עליו להיות אחד מתוך כולם, לצורך הענין. שואלים המפרשים: למה בכל זאת עשה כן האמורא?

התשובה, על סמך דברי הגמרא (בבא בתרא ט"ז): 'שטן ופנינה לשם שמים נתכוננו'. ידוע המעשה של השטן ואיוב, השטן בעצם התכוון לשם שמים. למה הכוונה? כשד' אמר: 'ויאמר יהוה אל השטן השמת לבך על עבדי איוב כי אין כמותו כמותך איש תם וישר ירא אלהים וסר מרע: חשש השטן שכל הזכויות של עם ישראל, שהם בני אברהם יצחק ויעקב, בסכנה, שיש כעת גורם חדש והוא איוב! לכן אמר השטן שצריך לנסות אותו, והוא התכוון לשם שמים.

לגבי פנינה, היא ציערה את צרתה, חנה, כדי שתכבה ותתחנן, ואז ד' יתן לה ילדים. ומי דרש כך? אותו אמורא רב אחא בר יעקב. ומספרת הגמרא: שבה השטן ונשק את שפתי חלוקו. לכן רב אחא בר יעקב לא פחד מהשטן ויכל לומר 'גירא בעיני דשטנא', אבל לאחרים זה לא מומלץ... ומה קרה לפנינה על שציערה את חנה? מתו כל ילדיה. רואים שגם אם מתכוננים לשם שמים, אסור לצער אחרים. אומרת התורה - "אם ענה תענה אותו", כלומר אף אם התכוננת לשם שמים, כדי שיצטעק אלי ויענה, גם אז, 'היו נשיכם אלמנות ובניכם יתומים'. כך מסביר הגאון מוילנא.

[Redacted]

"אלקים לא תקלל..." (שמות כ"ב, ז')

אומר רש"י: "אלקים לא תקלל". (סנהדרין ס"ו). הרי זו אזהרה לברכת השם ואזהרה לקללת דיין. ב'ילקוט חמישאי' מובאים מספר ספורים מאלפים, בנושא זה:

אל הרבי מסאטמר הגיע הרה"ג בלום זצ"ל, הרב של קהל שומרי שבת בעיר קליבלנד, וקבל על כך שבבית הכנסת שלו, נמצאים מספר עזי פנים שמכונים אותו. ענה לו הרבי מסאטמר: כתוב במסכת אבות פרק ו', א': 'כל העוסק בתורה לשמה, זוכה לדברים הרבה'. מה זה 'דברים הרבה'? והמשנה מפרטת ולבסוף מונה, 'והנה צנוע וארך רוח, ומוחל על עלבונו', והכוונה: לאחר שמגדלתו על כל המעשים, ויש לאדם את כל המעלות, שלא יצפה שלא יחרפו ויגדפו אותו, אלא שהתורה מלמדת אותו להיות ארך רוח...

התשובה, על סמך דברי הגמרא (בבא בתרא ט"ז): 'שטן ופנינה לשם שמים נתכוננו'. ידוע המעשה של השטן ואיוב, השטן בעצם התכוון לשם שמים. למה הכוונה? כשד' אמר: 'ויאמר יהוה אל השטן השמת לבך על עבדי איוב כי אין כמותו כמותך איש תם וישר ירא אלהים וסר מרע: חשש השטן שכל הזכויות של עם ישראל, שהם בני אברהם יצחק ויעקב, בסכנה, שיש כעת גורם חדש והוא איוב! לכן אמר השטן שצריך לנסות אותו, והוא התכוון לשם שמים.

שאלו זצ"ל. לאחר שהגיע עם החתימה המבוקשת אל רבי יהודה, אמר לו הרב: "החתימה מאתמול! ואני חותם רק על היום". "אבל הרב, לא מדובר בשטרות..." סיפר לו הגה"צ רבי יהודה צדקה כי לרב עזרא עטיה זצ"ל הגיע יהודי להחתים אותו על מסמך והיה כתוב "ולזאת באנו על החתום... ירושלים עיר הקודש, העיר העתיקה..." "אבל אנו בעיר החדשה" אמר לו הרב עזרא עטיה! והלך עמו עד לעיר העתיקה לחתום על המסמך... ואז חזרו לביתם! "ולעניינינו, אם תשנה את התאריך, אחתום לך" סיים הגאון רבי יהודה צדקה...

אל הגאון רבי יהודה צדקה זצ"ל, הגיע אחד מתלמידיו עם לולב מהודר ביותר כמתנה. סירב הרב לקבל, כיון שיש יהודי ישיש, שכבר שנים רבות מביא לרב לולב, "אמנם פחות מהודר משלך, אך יש חשש, שהוא יעלב." "אם כך", הציע התלמיד, "שהרב יקבל גם ממנו ויטול את שלי המהודר יותר והישיש יחשוב, שהרב נוטל את שלו!" סירב הרב מחשש להונאת הישיש, שיחשוב שהרב נוטל את שלו...

[Redacted]

"ששת ימים תעשה מעשיה וביום השביעי תשבת..." אמרתי אליכם תשמרו ושם אלהים אחרים לא תזכירו לא ישמע על פיה" (שמות כ"ג, י"ב - י"ג)

אומר ה'פנים יפות': בדרך הדרוש ניתן לומר, כי מדובר על יהודי שכל השבוע עובד לפרנסתו וכשמגיעה השבת צריך ללמוד. ומה ללמוד? בכל "אשר אמרתי אליך תשמרו", תשמור שבת עם תהילים, משניות, גמרא, מה שרק תרצה! העיקר ששם אלהים אחרים אל תזכיר, כלומר אל תתעסק עם עיתונים וכד'...

"חנוך לנוער"

חנוך הבנים, הוא חלק מעבודת ה'

למוד עם הבנים הוא סגולה להצלחה. זוהי תורה מיוחדת של מסירות נפש על קיום מצות "ושננתם לבניך". על פי הרב שמעון דוד פינקוס זצ"ל

בשעה שיהודי הולך לבית כנסת למשך חצי שעה, הוא חש שבזמן זה הוא עסק במצוה וקיים את רצון השם. לעומת זאת, אותו יהודי כשהוא יושב ולומד עם בנו במשך חצי שעה פרק 'אלו מציאות' קיימת בו תחושה שבכך הוא הקריב עבור הילד חצי שעה מהחיים שלו והיה זה 'בזבוז זמן' עבורו. פעמים רבות, אב הלומד עם בנו נראה כמו אותה בובה עם קפיץ, שכשנפתחת הקופסה היא מזנקת החוצה. וכך אותו אב 'מסכן' שאשתו בקשה ממנו ללמוד מעט

עם בנו, עושה זאת מחוסר ברירה (כי אותו ילד הרי 'אינו ברמה שלו'...) ובמשך כל הלמוד הוא מביט בשעון מתי כבר יסתים הענין והוא יוכל לשוב ללמודו שלו. זוהי תחושה מוטעית. מצוות לוקחות זמן וכשם שהאדם אינו מביט בשעון כמה זמן יסורת לו תפילת שחרית ומנחה, או כמה זמן נמשכת בביתו סעודת השבת, כך בדיוק צריך להיות מבטו על הלמוד עם בנו, כי גם זו אחת מהמצוות המוטלות עליו. האמת היא, שבאופן כללי ישנם בענין זה כמה דברים שאיננו מבינים אותם די הצורך. רבי ישראל סלנטר זצ"ל לימדנו כלל יסודי ביהדות: יהודי צריך לבנות בפועל, אך איננו קובלן שבלי שגמר מלאכתו אינו מקבל מאומה. כשם שברור

הפחות לעתים מוזמנות - בימי ששי, בשבתות אחה"צ, או בבין הזמנים - גורם לכך שילדו יגדל בריא בנפשו, ממש כאכילת אוכל בריא במקום סוכריות! ובכלל למוד עם הבנים זוהי סגולה להצלחה. זוהי תורה מיוחדת, תורה של מסירות נפש על קיום מצות "ושננתם לבניך". ידועים דברי חז"ל (ב"ב כא ע"א) שבתחילה מי שיש לו אב - מלמדו תורה, מי שאין לו אב - לא היה למד תורה וכו', עד שבא יהושע בן גמלא ותיקן, שיהו מושיבין מלמדי תינוקות בכל מדינה ומדינה ובכל עיר ועיר". בתחילה לא היה קיים כלל מושג של חיידר. מי שהיה לו אבא - למד ומי שלא, לא למד. האכן לרוב הילדים היו אבות. עלינו להבין כי אין תחליף לתורה של אבא. זוהי קדושה אחרת. תורה המקושרת עם מעמד הר סיני, כפי שמבואר בדברי המהר"ל וכן בשל"ה הקדוש. עלינו לחוש אפוא, שזמן הלמוד עם הבנים, אינו מבזבז מאחר והיה באפשרות האב ללמוד לעצמו באותה שעה, כי חינוכם, הינו חלק בלתי נפרד, מעבודת ה' של האבא. ■

"תועבת ה' כל גבה לב"

המשך מעמ' 1 >>>

עוד פעם פטיש ומסמר ודופק עוד מסמר. אם תשמע בקולי וכן תעשה, אני מבטיחך שתנצל ממידת הכעס. הבן הסכים. ביום הראשון דפק 43 מסמרים. תארו לעצמכם לרוץ בכל פעם לחצר ולדפוק מסמר? ישר אחרי שהוא דופק אחד, הוא דופק עוד אחד, מהעצבים. ארבעה מסמרים בשעה. מהריצה לדלת המחסן לבד, עם הפטיש והמסמר, הוא נעשה עצבני. ביום השני עוד עשרות מסמרים וכך בכל יום. לאחר כמה חודשים התמעטה כמות המסמרים, עד שהיה תוקע רק בודדים ביום. אחרי חצי שנה הוא כבר תקע רק מסמר אחד ביום, אחר כך עברו שבועיים תמימים מבלי לדפוק מסמר אחד. הוא נרפא ממחלת העצבים.

אמר לו אביו: אתה רוצה להיות בטוח שתשאר כך? בכל יום תלך ותציא מסמר אחד מאלה שתקעת. עברו מספר שנים עד שהוציא את אחרון המסמרים. ביום האחרון, בא אל אביו מאושר עד גבהי מרומים ואמר: "תודה אבי שרפאתני ממידת העצבים". אמר לו אביו: בוא עימי בני, נצא לחצר. עמדו שניהם מול דלת המחסן ומביטים לעברה. שאל האב, מה אתה רואה? אמר לו דלת מלאה חורים, אמר לו אביו: תבין בני, בשעה שכעסת, תקעת מסמרים באנשים, עתה בני, דע אפוא, גם אם יום אחד תתפייס עמם, את החורים שהכעס יצרו בלבם, לא תוכל לסתום.

אדם הולך לפייס את חברו, על שפגע בו בפני כולם. בא, 'אומר' לו סליחה. הוא הוציא את המסמר, אבל החור נשאר. קשה מאד לסתום את החורים אצל האנשים, הם זוכרים הכל וקשה להם לסלוח ואם לא פייסת אותו עד כדי כך, שהוא יתרצה באמת - לא עשית מאומה. אם הוא אמר לך רק סתם, מחול לך, מחול לך והוא לא התכוון בלבד, אין לך מחילה והקב"ה לא מכפר. יכולים לבכות לקב"ה, אך זה לא יעזור. קשה מאד גם לשכנע את השני, שהסליחה באמת כנה. ואח"כ לא מבינים למה יש צרות, יסורים, מחלות, בזיונות, שהרי הם מידה כנגד מידה. שום דבר לא קורה סתם. ■

מתחברים...

עם הרב

אמנון יצחק

ביום ראשון 06/02/05 השערים יפתחו ב-19:30 תחילת התוכנית ב-20:30 שליט"א

בהיכל התרבות מרכז מסחרי

הערב לרפואת התינוקת שרה אפרת בת מרים שמחה דימונה

© כל הזכויות שמורות לארגון "שופר" הערב מאובטח דמי כניסה 10 ש"ח לכיסוי ההוצאות

WWW.SHOFAR.NET

המעונינים לחלק באזור מגוריהם את העתון נא לפנות לטלפון: 03-6762226

ארבע נפשות

המעונין לתרום להפצת גליונות 'גנזי המלך' הבאים לעלוי נשמה, ליום זכרון או להצלחתו: יתקשר לטל': 03-6762226 למחלקת 'גנזי המלך' גליון זה "גנזי המלך" מוקדש לעילוי נשמתם של הנפטרים המצוינים כאן this booklet is sponsored for the memory of:

מכרז נחום בן מיסה ואשתו ג'מא בלולו בת ג'ורא - לעילוי נשמתם Mevorach Nahum ben Misa and his wife Gemma Bellulu bat Giora	אורא נחום בן ג'מא ומשפחתו להצלחת פרנסה טובה Azura Nahum and his family	יהודית חקמן בת גמילה ובנותיה לפרנסה וחיים טובים Jeudit Hakmun bat Gamila and her daughters	דינה סרור בת מסעודה ובנו משה בנרוד בן דינה - לעילוי נשמתם Dina Seror bat Mesauda and his son Moshe Bendaud ben Dina
אנריכו ארון מג'יאר בן רוזא לעילוי נשמתו Enrico Aaron Magiar ben Rosa	ג'יאני מוסכתי בן כוסטנצא שיוזכו כל עם ישראל לברכה שלמה Gianni Moscati ben Costanza	ג'יובני אמתי בן קרלא לזכות לחזור בתשובה שלמה Giovanni Amati ben Carla	ונדא פוג'אטו בת אלאונורה לעילוי נשמתה Wanda Poggetto bat Eleonora
מרטניה די קסטרו בת סברניה לרפואה שלמה Martina Di Castro bat Sabrina	דוב חיים דבש בן מיכל מינא לפרנסה טובה ולבנות בית כשר ונאמן Dov Haiim Devash ben Micol Mina	אילן חי דבש בן ג'לסומינה ושותפו סימו נאווי נעמן בן לאורא - לפרנסה טובה Ilan Hai Devash ben Gelsomina and his associate Simo Nesi Naaman ben Laura	סטפנו קלאו בן פראנקא לפרנסה טובה וחיים טובים למשפחתו Stefano Calo' ben Franca
אדי מסיקה בן ג'יוליה לזיווג הגון כדי לבנות בית כשר בישראל Eddy Messica ben Giulia	דויד די קונסיליו בן וירג'יניה ומשפחתו לחיים טובים על בירכי תורה ומינות David Di Consiglio ben Virginia	יוסף קלוסקי בן אברהם ואשתו דניאלה בת ג'יוליה לזכות בבן זכר Yosef Calosky ben Avraham and his wife Daniela bat Giulia	יעקוב ג'יקומו טראג'ינה בו אסתר לעילוי נשמתו Yaakov Giacomo Terracina ben Ester
השותפים: לאונה סונינו בן ג'יוליה - אלדו אמתי בן אוג'ניו - אדורדו ספרייה בן אמליה לחיים טובים Leone Sonnino ben Giulia Aldo Amati ben Eugenio Eduardo Safdie ben Emilia	קיארה פונצ'לו בת גרציה לעילוי נשמתה Chiara Pavoncello bat Grazia	ננתאל בן יצחק ע"ה Nesanel ben Yitschok a"h	

להרוויח בגדול

בתוכנית "חי כפלים" \$18 מכספי מעשר

תקבלו סוף שבוע ששי שבת חינום
קלטות וידאו, CD, טייפ, ספרים חינום
טיול לאתרים בצפון חינום
50 CD לצפיה חינום
מנוי שנתי לעתון חינום
מנוי לגנזי המלך חינום

גנזי המלך חינום   **50 CD חינום**   **מנוי שנתי חינום**

WWW.SHOFAR.NET

מלא ושלח

הוראה לחיוב חשבון לתוכנית "חי כפלים" למשך שנה מינימום

תאריך

קוד מסלוקה		סוג חשבון		מס' חשבון בבנק			
בנק	סניף						
קוד מס' חשבון		2	3	9	2	אסמכתא / מס' מזהה של הלקוח בחברה	

לכבוד בנק _____ כתובת הבנק _____ מס' הסניף _____

1. אני/הח"מ שם בעלי החשבון _____ משפחה _____ מס' זהות / ח.פ. _____

רח' _____ מס' _____ עיר _____ מיקוד _____ טל. בית _____ פלאפון _____

נותן/ים לכם בזה הוראה לחיוב חשבוננו/הני"ל בסניפכם, בנין תרומתי ל"שופר" בסכומים ובמועדים שיומצאו לכם מידי פעם בפעם באמצעי מנטט, או רשימות ע"י "שופר" כמפורט מטה ב"פרטי ההרשאה". (2) ידוע לי/לנו כי: א. הוראה זו ניתנת לבטול ע"י הודעה מנוי/מנתינו בכתב לבנק ול"שופר" שתכנס לתוקף, יום עסקים אחד לאחר מתן ההודעה בבנק וכן ניתנת לבטול ע"י הוראת כל דין. ב. אחיה/נחיה רשאים לבטל מראש חיוב מסוים ובלבד, שהודעה על כך תימסר על ידינו לבנק בכתב, לפחות יום עסקים אחד לפני מועד החיוב. ג. אחיה/נחיה רשאים לבטל חיוב, לא יותר משעשים ימים ממועד החיוב, אם אוכזח/נוכח לבנק, כי החיוב אינו תואם את המועדים או הסכומים שנקבעו בכתב ההרשאה, אם נקבעו. (3) ידוע לי/נו כי הפרטים שצוינו בכתב ההרשאה ומילויים, הם נכונים ושלילנו להסיר את המוטב. (4) ידוע לי/נו כי סכומי החיוב ע"י הרשאה זו, יופיעו בדפי החשבון וכל לא תישלח לי/נו ע"י הבנק הודעה מיוחדת בניגודים אלה. (5) הבנק יפעל בהתאם להוראות בכתב ההרשאה זה, כל עוד מצב החשבון יאפשר זאת, וכל עוד לא תמזה מניעת הוקות או אחרת לביצוען. (6) הבנק רשאי להוציא/נו מן ההסדר המפורט בכתב ההרשאה זה, אם תהיה לו סבה סבירה לכך, ויודיע לי/נו על כך מיד לאחר קבלת החלטתו, תוך ציון הסיבה. (7) אלא ל"שופר" בספח המחובר לזה, קבלת הוראות אלו ממני/מאתנו.

פרטי ההרשאה _____

1. סכום החיוב ומועדו: \$18 זכאות ליחיד \$36 זכאות לזוג

2. פרטי החיוב: (ממן במערכת המתאימה) לחיוב בתאריך: לחודש 30 לחודש 20

התיימתי בעלי החשבון _____

מלא (202, 08) / הוראה לחיוב חשבון זו אמורה להגיע לבנק דרך "שופר" עליך לשלוח את המופס ל"שופר" ת.ד. 2711 בני ברק, מל: 03-6777779